

Eksceleńco Czcigodny Księżu Biskupie, Dostojny Księżu Dziekanie, Wielebny Księżu Proboszczu, Pani Poseł, Panie Przewodniczący, Wysoka Rado, Panie Wójtzie, szanowni Państwo. Ponad 30 lat temu w Lubaczowie gościliśmy Ojca Świętego Jana Pawła II. Dla nas wszystkich było to wyjątkowe i przejmujące przeżycie, które pozostanie w naszych sercach i pamięci na zawsze.

Wiele osób zastanawiało się, dlaczego celem pielgrzymki był Lubaczów, prowincjonalne miasteczko, niemal przy samej granicy ze związkiem radzieckim. To właśnie tutaj przez kilkadziesiąt lat mieściła się Kuria Arcybiskupia, to tutaj przybył metropolita lwowski Abp „wygnaniec” Eugeniusz Baziak i stąd on oraz jego następcy kontynuowali misję kościoła lwowskiego. Dla miasta i całego regionu miało to ogromne znaczenie. Wizyta Jana Pawła II, była ukoronowaniem kilkudziesięcioletniej pracy, swoistą nagrodą dla Lubaczowa za przechowywanie depozytu kościoła lwowskiego i za przekazanie go znów na Wschód.

Ojciec Święty czuł także osobisty związek z tym miejscem. Pan Bóg kierował jego kapłańską drogą, która prowadziła również do Lubaczowa i duchownych związanych z naszym miastem. Wspomniany przeze mnie Abp Eugeniusz Baziak konsekrował ks. Karola Wojtyłę w 1958 r. na biskupa pomocniczego Archidiecezji Krakowskiej, był więc dla bpa Wojtyły „pośrednikiem w sukcesji apostolskiej”. Sam Papież Jan Paweł II poświęcając w 1991 r. lubaczowską prokatedrę powiedział: „zaciągnąłem wobec metropolity lwowskiego olbrzymi dług”.

Tydzień przed przyjęciem sakry biskupiej ksiądz Wojtyła gościł w Lubaczowie na 25-lecie sakry biskupiej abp. Baziaka. Później jeszcze trzykrotnie odwiedzał Lubaczów. Na drodze Jana Pawła II Pan Bóg postawił także ks. Mariana Jaworskiego, jednego z najwierniejszych przyjaciół Papieża, późniejszego kontynuatora misji Arcybiskupa Baziaka, głęboko związanego ze Lwowem, zatroskanego losem archidiecezji, która zawsze była jego domem. Dzięki jego wielkim staraniom Jan Paweł II zdecydował się dodać do planu IV Pielgrzymki do Ojczyzny właśnie Lubaczów.

Ta wizyta była czasem wzmożonego wysiłku, wielkiej wspólnej pracy Księży, Mieszkańców Gminy, Miasta, Samorządowców, Szkół i Zakładów Pracy. Oprócz tego, jak ogromne znaczenie to wydarzenie miało dla naszej wiary, umocnienia jej siły i wspólnoty, jaką tworzymy, to też było wielkim sprawdzianem wytrwałości, umiejętności organizacyjnych i zarządczych. Mieszkańcy Gminy również aktywnie włączyli się w przygotowania wizyty Ojca Świętego. Nigdy wcześniej i nigdy później nie mieliśmy do czynienia z takim wyzwaniem. Zaproszeni na dzisiejszą sesję goście pamiętają dokładnie, z jak dużym przedsięwzięciem przyszło im się zmierzyć i jak ofiarna była praca i zaangażowanie ludzi.

3 czerwca 1991 r. na Stadionie w Lubaczowie 200 tysięcy osób wysłuchało słów Ojca Świętego. Większość z nas uczestniczyła w tym duchowym przeżyciu. Papież w homilii mówił o macierzyńskiej opiece Najświętszej Maryi Panny nad narodem polskim w ciągu wieków, której czytelnym znakiem była cudowna obrona Jasnej Góry w czasie potopu szwedzkiego (1655 r.), uwieńczona ślubami króla Jana Kazimierza przed obrazem Matki Bożej Łaskawej w katedrze lwowskiej. Do wierzących w Chrystusa apelował o zachowywanie w życiu podstawowej hierarchii wartości, to znaczy: „być” przed „mieć” i kierowanie się solidarnością, a także przestrzegał ich przed błędem postaw konsumpcjonistycznych. Odpowiedzialnych zaś za reformy gospodarcze w kraju uwrażliwiał na troskę o dobro wspólne i dostrzeganie ludzkiej biedy. W dalszej części homilii przypomniał katolikom o obowiązku świętowania niedzieli, a władzom państwowym - o potrzebie ochrony wolności sumienia i wyznania obywateli, niezależnie od ich światopoglądu.

My jesteśmy spadkobiercami papieskiego nauczania tamtych dni. Jesteśmy powołani, aby papieskie przesłanie, zleczone nam 30 lat temu, przekazać swoim dzieciom, przyjaciołom, ludziom, których spotykamy na swojej życiowej drodze, a zwłaszcza młodemu pokoleniu.

Szanowni Państwo ta swoista misja by odpowiedzieć na to wezwanie, to dla nas - dla samorządu, jednostek kultury, bibliotek i szkół, dla każdego z osobna - nie tylko błogosławieństwo, ale również wielka odpowiedzialność.

Ziemia Lubaczowska nosi w sobie dziedzictwo chrześcijańskich i kulturowych korzeni archidiecezji lwowskiej, i naszym obowiązkiem jest je pielęgnować, umacniać i przekazywać, co m.in. wyraża się przez organizację Festiwalu Dziedzictwa Kresów. Naszym testamentem niech będą słowa Ojca Świętego wypowiedziane tego 3 czerwca w Lubaczowie: *«Nie pozwólmy sobie wyrwać tych korzeni, jakie Boża Mądrość zapuściła w naszych dziejach i w naszych duszach. Nie pozwólmy zagubić dziedzictwa, na którym spoczął znak wiecznego zbawienia»*”.

Ojciec Święty zawsze obecny jest i będzie w naszym życiu, pamiętając o nim chcemy by był blisko nas. Jego postawa wyrażająca życie w bliskości Boga oraz bezgraniczne poddanie się działaniu Ducha Świętego są nam drogie, zwłaszcza teraz, gdy zakończył on swoją ziemską pielgrzymkę. Dlatego w różnoraki sposób staramy się zachować w sobie i upamiętnić tę szczególną, trwającą nieustannie obecność Ojca Świętego.

Rada Gminy w dniu 5 października w 2001 r. podjęła uchwałę, w której przyznała Ojcu Świętemu Papieżowi Janowi Pawłowi II tytuł „Honorowego Obywatela Gminy Lubaczów”. Dopełnieniem tego aktu była audiencja u Ojca Świętego w Watykanie w dniu 28 sierpnia 2003 r. Przedstawiciele władz Gminy którzy uczestniczyli w spotkaniu osobiście wręczyli Jego Świątobliwości akt nadania „Honorowego Obywatelstwa Gminy Lubaczów”.

Kilka lat później w 2006 roku Samorządy Miasta Lubaczowa, Gminy Lubaczów, osoby prywatne oraz zrzeszeni w związkach i organizacjach postanowili wyrazić swą wdzięczność za obecność Papieża na ziemi lubaczowskiej oraz podziękować za łaskę pontyfikatu Karola Wojtyły i upamiętnić Wielkiego Rodaka, Honorowego Obywatela Lubaczowa i Gminy Lubaczów, poprzez budowę pomnika, który usytuowany jest przed wejściem do kościoła pw. Św. Karola Boromeusza.

Szanowni Państwo, nie bez znaczenia pozostaje także fakt, że szkoła podstawowa w której się znajdujemy od roku 2011 nosi imię Jana Pawła II, tu także znajduje się pamiątkowa tablica poświęcona Papieżowi. Ojciec Święty mówił do młodzieży: *„W dużej mierze przyszłość świata, naszej Ojczyzny I*

Kościół zależy od Was. Wy będziecie tę przyszłość kształtować, Na Was spoczywa wielkie zadanie budowy czasów, które nadchodzą.”- drodzy Dyrektorzy- Nauczyciele, to Wy wskazujecie drogę naszym dzieciom, wierzę, że waga tych słów Papieża-Polaka również Wam leży na sercu i wyznacza przyszłość naszej edukacji.

Niech wspólna modlitwa, złożenie kwiatów przed tablicą, lekcje w szkołach oraz ta właśnie uroczysta sesja i podjęte na niej uchwały będą chociaż w niewielkim stopniu odpowiedzią na wezwanie Jana Pawła II, wezwanie, na które powinniśmy odpowiadać każdego dnia w naszej codziennej pracy, w trosce o parafie, sołectwa, szkoły i gminę.

Dzisiejszego dnia pragniemy także w symboliczny sposób uczcić pamięć ks. kardynała Mariana Jaworskiego, który od początku swej duchowej posługi związany był z tą ziemią. W 1950 r. przyjął święcenia z rąk abp Baziaka i wkrótce po tym objął funkcję wikariusza w parafii pw. św. Andrzeja Boboli w Baszni Dolnej. W 1974 r. ks. Marian Jaworski został kanonikiem gremialnym lwowskiej kapituły archikatedralnej w Lubaczowie. W 1984 r. Jan Paweł II mianował go biskupem i administratorem apostolskim polskiej części Archidiecezji Lwowskiej z siedzibą w Lubaczowie. 29 czerwca 1984 r. odbył się ingres księdza Biskupa Mariana Jaworskiego do prokatedry pw. bł. Jakuba Strzemię w Lubaczowie, a 16 stycznia 1991 r. Papież mianował go pierwszym po II wojnie światowej arcybiskupem metropolitą lwowskim obrządku łacińskiego. Był człowiekiem czynu, w trakcie swej posługi dofinansowywał prowadzone wówczas budowy sakralne i remonty kościołów. Sfinalizował budowę Konkatedry w Lubaczowie i pomagał w rozbudowie nowo powstałego seminarium w Lublinie. Erygował nowe parafie. Dbał o los kapłanów w nich pracujących. Mieszkańcy gminy Lubaczów wspominając go, przywołują obraz człowieka głęboko wierzącego, zatroskanego losem ludzi i Kościoła.

Gdy przeniósł się do Krakowa, by tam pełnić dalszą posługę, mieszkańcy naszej gminy i delegacje samorządowe wielokrotnie go odwiedzały. Zawsze wtedy pytał: „Co tam w Lubaczowie i w Baszni?”. Doceniał dążenia gminy Lubaczów do zachowywania dziedzictwa kulturowego i religijnego, dlatego przekazywał: „Dbajcie i otaczajcie troską to wielkie dziedzictwo”.

2 czerwca 2001 r. podczas spotkania w Miejskim Ośrodku Kultury w Lubaczowie Ksiądz Kardynał otrzymał tytuł Honorowego Obywatela Gminy Lubaczów. W trosce o to nasze „dziedzictwo kulturowe i religijne” aktualnie realizowany jest projekt rewitalizacji dawnej Plebanii w Baszni Dolnej celem utworzenia lokalnej izby pamięci poświęconej historii parafii w Baszni Dolnej oraz zasłużonym kapłanom: ks. kard. Marianowi Jaworskiemu i ks. Tadeuszowi Lewanderskiemu, pełniącemu funkcję pierwszego proboszcza parafii w Baszni Dolnej.

Dziś także za Radą Miasta Lubaczowa przyjmujemy uchwałę o nadaniu drodze położonej na terenie miejscowości Lisie Jamy nazwy Alei Kardynała Mariana Jaworskiego. W efekcie obwodnica Lubaczowa, która biegnie tuż obok stadionu - miejsca, gdzie 30 lat temu stał ołtarz, na którym Jan Paweł II sprawował Mszę, będzie nosiła imię Kardynała Jaworskiego. Będzie ona symbolicznie łączyła Kraków – ostatnie miejsce pobytu i pracy Kardynała z Lubaczowem oraz docelowo przez przejście graniczne w Budomierzu ze Lwowem – miejscem gdzie rozpoczęła się Jego droga życiowa.

Szanowni Państwo, dziś, w 30-tą rocznicę wizyty Naszego Papieża w Lubaczowie oddajemy hołd Janowi Pawłowi II – włączonemu już do grona świętych, Wielkiemu Polakowi, Honorowemu Obywatelowi Gminy Lubaczów.

Pragnę z głębi serca podziękować wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do tego, że mogliśmy gościć na Ziemi Lubaczowskiej Ojca Świętego.

Szczególne podziękowania kieruję pod adresem nieżyjącego Księdza Kardynała Mariana Jaworskiego, którego sercu nasza Ziemia Lubaczowska była szczególnie bliska. Dziś jako wyraz wdzięczności Jego imieniem nazwiemy wspomnianą wcześniej cześć obwodnicy Lubaczowa, jako żywe świadectwo związku Kardynała z naszą małą ojczyzną.

Dziękuję Jego Ekscelencji Księdzu Biskupowi Marianowi Buczkowi – ówczesnemu sekretarzowi Bp Jaworskiego – który ze strony kościelnej przygotowywał i nadzorował wizytę oraz Księdzu Dziekanowi Andrzejowi Stopyrze – wówczas pracownikowi sekretariatu kurii, koordynującemu prace kościelnych służb porządkowych.

Dziękuję również Panu Stanisławowi Kuskowi – ówczesnemu Wójtowi Gminy Lubaczów, który w imieniu Samorządu Gminy wspierał i koordynował prace przygotowawcze i porządkowe.

Na ręce Pana Stanisława Kuska – składam także podziękowania dla wszystkich Mieszkańców Gminy Lubaczów, którzy swoją pracą wnieśli wielki wkład w przygotowanie wizyty.

Jesteśmy ogromnie wdzięczni wszystkim zaangażowanym w organizację pielgrzymki, że mimo wcześniejszych obaw o jej powodzenie, wszystko doskonale się udało, a my mieliśmy to ogromne szczęście spotkać na swojej drodze życiowej Jana Pawła II i godnie go przyjąć na naszej Lubaczowskiej Ziemi

Dziękuję za uwagę.